

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Målet om lige løn er vigtigt for regeringen, og jeg kan helt tilslutte mig de betragtninger, som hr. Lars Barfoed er kommet med.

Om dette lovforslag vil jeg sige, at det er et bureaukratisk værktøj, som efter regeringens opfattelse ikke er egnet til at reducere lønforskellene på virksomhederne. Når statistikken indhold er for summarisk, opstår der let en række falske ligelønssager, som er mere egnet til at skabe uklarhed, og som ikke fjerner lønforskellene.

Så må vi jo erkende, at den vigtigste årsag til lønforskellene mellem mænd og kvinder er det kønsopdelte arbejdsmarked. Udarbejdelsen af en kønsopdelt ligelønstatistik på virksomhederne vil derfor ikke medvirke til at opløse kvinders og mænds stereotype jobvalg.

Man bliver nødt til at se på, at de kvindedominerede fag er mere tilbøjelige til at imødekomme ønsker om sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv, og at det påvirker lønnen i negativ retning.

Kl. 11.05

Hvis løngabet skal reduceres, er det nødvendigt, at tillidsrepræsentanter og ledelserne ude på de enkelte virksomheder erkender problemet, samarbejder om indsatsen og i erkendelse heraf får gjort op med de lønforskelle, der måtte være, lønforskelle, som man kan konstatere på den enkelte virksomhed, men som ikke nødvendigvis afspejles korrekt i den her omtalte statistik.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg tror, jeg har givet udtryk for før, at jeg synes simpelt hen, det er for sølle, at regeringen nu prøver at fedte det her af på parterne en gang til; det er en træningssag.

Men jeg vil gerne spørge ministeren: Hvis det nu viser sig én gang til, at parterne ikke kan løse den her sag, hvad agter ministeren så selv at gøre for at få ligelønsloven overholdt på arbejdsmarkedet?

Så vil jeg gerne have, at beskæftigelsesministeren også giver et tilsagn og bekræfter det, hr. Lars Barfoed sagde tidligere om, at et halvt år vil være en passende tid for parterne til at kunne afklare det her problem, og derefter vil der ske en ophævelse af dette lovforslag eller et andet tiltag fra regeringens side, som vi gerne vil have løftet sløret for her.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg forstår, at regeringen har været bekymret for bureaukratiet i den eksisterende lov, og det er begrundelsen for, at den skal annulleres. Men jeg synes, det ville være meget fair, hvis ministeren kan sige her, hvor lang en frist man vil give arbejdsmarkedets parter til at finde en løsning, og om regeringen som følge af, at der ikke kommer et forslag, en løsning fra arbejdsmarkedets parter, så den 1. oktober 2002 eller i næste samling vil fremsætte et nyt forslag sådan, at man i hvert fald vender tilbage i salen.

Det må næsten være en logisk konsekvens af regeringens egen argumentation. Når man først vil lade arbejdsmarkedets parter prøve, må man også give dem en tidsfrist, sådan at vi ved, at vi har en deadline for at kunne løse opgaven, og hvis opgaven ikke løses, vil regeringen fremsætte et forslag. Det tilsagn mener jeg det ville være rimeligt at regeringen giver i dag.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det er jo ret svært at få et svar fra ministeren i den her sag. Men man angiver, at det skulle være på grund af bureaukratiske ting, at lovforslaget her ikke skal gennemføres, som det blev vedtaget med den tidligere regerings stemmer.

Men når nu man ved, hvordan arbejdsgiverne arbejder med den statistik, de laver i dag, i forhold til den tidligere kønsopdelte, så har man jo som erstatning for det – for det bruger man bl.a. til at betale kontingent efter osv. – lavet en statistik, der bygger på brancheopdeling i stedet for. Og hvis man går ind og kigger på statistikkens, vil man se, at der skal mange, mange flere indberetninger til end blot at lave en statistik, der handler om mænd og kvinder.

Så det, ministeren angiver som begrundelse, at det er bureaukrati, har arbejdsgiverne selv påtaget sig for længe siden for at undgå ét eneste problem, nemlig dokumentationen af, at de underbetaler kvinderne i dette land. Det er da utroligt, at regeringen og ministeren ikke vil sige noget om det.

Derfor handler det også om, at det, man gør i den her sag, når man siger, at det må parterne prøve at finde ud af derude, er, at man jo har fjernet værktøjet. Det er igen lønmodtagerbeskyttelsen, man har fjernet fra parterne derude; man har fjernet den ene del fra lønmodtagerrepræsentanterne, i og med at man ikke kan kræ-